Grondwettelijk Hof

Arrest nr. 125/2026
van 22 oktober 2026
Rolnummer : 8659

In zake : de prejudiciële vragen betreffende de artikelen 172, 174 en 203 van het Wetboek van strafvordering en de artikelen 792 en 780/1 van het Gerechtelijk Wetboek, gesteld door de Rechtbank van eerste aanleg te Luik, afdeling Luik.

Het Grondwettelijk Hof,

samengesteld uit de voorzitters Pierre Nihoul en Joséphine Moerman, de rechters Thierry Giet, Michel Pâques, Yasmine Kherbache en Magali Plovie, en, overeenkomstig artikel 60*bis* van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Grondwettelijk Hof, emeritus rechter Danny Pieters, bijgestaan door griffier Frank Meersschaut, onder voorzitterschap van voorzitter Pierre Nihoul,

wijst na beraad het volgende arrest :

I. *Onderwerp van de prejudiciële vragen en rechtspleging*

Bij vonnis van 15 april 2025, waarvan de expeditie ter griffie van het Hof is ingekomen op 7 mei 2026, heeft de Rechtbank van eerste aanleg te Luik, afdeling Luik, de volgende prejudiciële vragen gesteld :

« - Schenden de artikelen 172, 174 en 203 van het Wetboek van strafvordering, in samenhang gelezen met artikel 792 van het Gerechtelijk Wetboek, de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, in samenhang gelezen met artikel 6 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens en met de algemene beginselen inzake de toegang tot de rechter, in zoverre zij erin voorzien dat de termijn om hoger beroep in te stellen tegen een in strafzaken op tegenspraak gewezen vonnis een aanvang neemt vanaf de uitspraak zonder te eisen dat de beklaagde, noch bij de uitspraak, noch bij de kennisgeving van het vonnis, wordt geïnformeerd over de rechtsmiddelen en over de wijze waarop en de termijn waarbinnen die beroepen moeten worden ingesteld ?

- Schenden de artikelen 792, tweede lid, en 780/1 van het Gerechtelijk Wetboek, al dan niet onderling in samenhang gelezen, de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, in samenhang gelezen met artikel 6 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens en met de algemene beginselen inzake de toegang tot de rechter, in zoverre zij voorzien in de verplichting

om het informatieblad, waarop met name de rechtsmiddelen en de wijze waarop en de termijn waarbinnen die beroepen moeten worden ingesteld, worden vermeld, bij te voegen voor de vonnissen in burgerlijke zaken, zonder de vonnissen in strafzaken te beogen ?

- Bestaat, in voorkomend geval, een met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet strijdig verschil in behandeling tussen een rechtsonderhorige aan wie de griffie kennisgeeft van een burgerlijk vonnis en die, met toepassing van artikel 792, tweede lid, van het Gerechtelijk Wetboek, een kennisgeving ontvangt waarin de rechtsmiddelen, de termijn waarbinnen dat rechtsmiddel of die rechtsmiddelen moeten worden ingesteld en de benaming en het adres van het rechtscollege dat bevoegd is om daarvan kennis te nemen, worden vermeld, en een rechtsonderhorige die strafrechtelijk wordt veroordeeld in het kader van een op tegenspraak gewezen vonnis zonder enige informatie te krijgen over de rechtsmiddelen, de termijn waarbinnen en de wijze waarop die rechtsmiddelen moeten worden ingesteld ? ».

Op 3 juni 2026 hebben de rechters-verslaggevers Michel Pâques en Yasmine Kherbache, met toepassing van artikel 72, eerste lid, van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Grondwettelijk Hof, het Hof ervan in kennis gesteld dat zij ertoe zouden kunnen worden gebracht voor te stellen het onderzoek van de zaak af te doen met een arrest gewezen op voorafgaande rechtspleging.

De Ministerraad, bijgestaan en vertegenwoordigd door mr. Philippe Schaffner, advocaat bij de balie te Brussel, heeft een memorie met verantwoording ingediend.

De bepalingen van voormelde bijzondere wet van 6 januari 1989 met betrekking tot de rechtspleging en het gebruik van de talen werden toegepast.

II. *De feiten en de rechtspleging in het bodemgeschil*

Bij de Rechtbank van eerste aanleg te Luik, afdeling Luik, die het verwijzende rechtscollege is, wordt door een veroordeelde hoger beroep ingesteld tegen een op tegenspraak gewezen vonnis van de Politierechtbank te Luik, afdeling Luik. Dat hoger beroep werd ingesteld na het verstrijken van de in artikel 203 van het Wetboek van strafvordering bedoelde termijn van 30 dagen te rekenen vanaf de uitspraak. Bij een vonnis van 15 april 2025, dat op het Hof is ingekomen op 7 mei 2026, stelt het verwijzende rechtscollege aan het Hof de hiervoor weergegeven prejudiciële vragen.

III. *In rechte*

- A -

A.1. In hun conclusies die met toepassing van artikel 72 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Grondwettelijk Hof zijn genomen, hebben de rechters-verslaggevers laten weten dat zij ertoe zouden kunnen worden gebracht aan het Hof voor te stellen de rechtspleging af te doen met een arrest gewezen op voorafgaande rechtspleging waarbij wordt geoordeeld dat :

- de tweede prejudiciële vraag geen antwoord behoeft;

- de artikelen 172 en 203 van het Wetboek van strafvordering de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, in samenhang gelezen met artikel 6 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens, schenden, enkel in zoverre zij ertoe leiden dat de termijn om hoger beroep in te stellen tegen een op tegenspraak gewezen vonnis een aanvang neemt vanaf de uitspraak, zelfs wanneer de veroordeelde naar aanleiding daarvan niet is geïnformeerd over de mogelijkheid om dat rechtsmiddel aan te wenden, noch over de wijze waarop en de termijn waarbinnen zulks dient te gebeuren;

- de ontstentenis van een wetsbepaling die vaststelt op welke wijze de voormelde informatie met betrekking tot de rechtsmiddelen aan de veroordeelde dient te worden meegedeeld, de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, in samenhang gelezen met artikel 6 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens, schendt;

- de gevolgen van de artikelen 172 en 203 van het Wetboek van strafvordering worden gehandhaafd totdat de wetgever een regeling aanneemt die de vastgestelde ongrondwettigheid verhelpt, en uiterlijk tot en met 31 december 2026.

A.2. In zijn memorie met verantwoording is de Ministerraad van mening dat de tweede prejudiciële vraag geen antwoord behoeft, om de redenen die door de rechters-verslaggevers zijn vermeld in hun conclusies die zij met toepassing van artikel 72 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 hebben genomen.

Wat de eerste prejudiciële vraag betreft, erkent de Ministerraad dat uit het arrest van het Hof nr. 176/2025 van 18 december 2025 (ECLI:BE:GHCC:2025:ARR.176) voortvloeit dat de artikelen 172, 174 en 203 van het Wetboek van strafvordering ongrondwettig zijn.

Wat de derde prejudiciële vraag betreft, betwist de Ministerraad dat zij samen met de eerste prejudiciële vraag kan worden onderzocht, ondanks de onderlinge samenhang ervan. Hij voert aan dat de derde prejudiciële vraag geen antwoord behoeft gelet op het antwoord dat op de eerste prejudiciële vraag moet worden gegeven, en dat de in die derde vraag bedoelde bepalingen niet discriminerend zijn omdat het in het geding zijnde verschil in behandeling wordt verklaard door de verschillende aard van de strafrechtelijke en de burgerlijke procedure.

- B -

B.1. De prejudiciële vragen hebben betrekking op het aanvangspunt van de termijn om hoger beroep in te stellen tegen de op tegenspraak gewezen vonnissen van de Politierechtbank en op de afwezigheid van informatie over de rechtsmiddelen die tegen dergelijke vonnissen kunnen worden aangewend.

B.2.1. Het in het geding zijnde artikel 203, § 1, van het Wetboek van strafvordering bepaalt de termijn om hoger beroep in te stellen tegen door de correctionele rechtbanken gewezen vonnissen :

« Het recht van hoger beroep vervalt indien de verklaring van hoger beroep niet gedaan is op de griffie van de rechtbank die het vonnis heeft gewezen, uiterlijk dertig dagen na de dag van die uitspraak en indien het vonnis bij verstek is gewezen, uiterlijk dertig dagen na de dag van de betekening ervan aan de veroordeelde partij of aan haar woonplaats ».

Krachtens artikel 174 van hetzelfde Wetboek moet het hoger beroep tegen door de politierechtbanken gewezen vonnissen binnen dezelfde termijnen, onder dezelfde voorwaarden en in dezelfde vorm worden ingesteld als het hoger beroep tegen door de correctionele rechtbanken gewezen vonnissen.

Krachtens artikel 172 van hetzelfde Wetboek gaat die termijn in « op de dag van de uitspraak van het vonnis, of van de betekening indien het vonnis bij verstek gewezen is ».

B.2.2. Het eveneens in het geding zijnde artikel 792 van het Gerechtelijk Wetboek, in de versie ervan die van toepassing is op het voor het verwijzende rechtscollege hangende geschil, dat wil zeggen vóór de wijziging ervan bij artikel 31 van de wet van 28 maart 2024 « houdende bepalingen inzake digitalisering van justitie en diverse bepalingen I*bis* », bepaalt :

« Binnen vijf dagen te rekenen van de uitspraak van de beslissing geeft de griffier, zowel in burgerlijke als in strafzaken, kennis dat de beslissing raadpleegbaar is via de portaalwebsite van Justitie aan elke partij of, in voorkomend geval, aan hun advocaten. Die kennisgeving doet de termijn om een rechtsmiddel aan te wenden niet lopen. Zij gebeurt op elektronische wijze aan het professioneel elektronisch adres van de advocaat of, indien het een partij betreft die zonder advocaat is verschenen, aan het gerechtelijk elektronisch adres van die partij, of, bij gebreke daaraan, aan het laatste elektronisch adres dat die partij heeft verstrekt in het kader van de rechtspleging. Indien bij de griffier geen elektronisch adres gekend is, of indien de kennisgeving aan het elektronisch adres kennelijk niet is geslaagd, gebeurt de kennisgeving bij gewone brief. De partij die de kennisgeving bij gewone brief heeft ontvangen kan aan de griffier vragen om een kosteloos niet-ondertekend afschrift van de beslissing te ontvangen, bij gewone brief of op elektronische wijze op een elektronisch adres van zijn keuze.

In afwijking van het vorige lid, voor de zaken opgesomd in artikel 704, § 2, alsook inzake adoptie, en in alle andere gevallen waarin de kennisgeving de termijn voor het instellen van een rechtsmiddel doet lopen, brengt de griffier binnen de acht dagen bij gerechtsbrief het vonnis en het in artikel 780/1 bedoelde informatieblad ter kennis van de partijen. In geval van verbetering of aanvulling van het informatieblad overeenkomstig artikel 780/1, derde lid, wordt het op dezelfde manier binnen een termijn van acht dagen ter kennis van de partijen gebracht.

Op straffe van nietigheid vermeldt iedere kennisgeving bedoeld in het tweede lid, uitdrukkelijk dat zij de termijn voor het instellen van een rechtsmiddel, hernomen in het in artikel 780/1 bedoelde informatieblad, doet lopen en herneemt zij de tekst van artikel 47*bis*, tweede lid, en van artikel 53*bis*, 1°.

In de gevallen, bepaald in het tweede lid, zendt de griffier een niet-ondertekend afschrift van het vonnis, in voorkomend geval, aan de advocaten van de partijen of aan de afgevaardigden bedoeld in artikel 728, § 3 ».

B.2.3. Noch artikel 203 van het Wetboek van strafvordering, noch artikel 792 van het Gerechtelijk Wetboek, noch enige andere wettelijke bepaling voorzien erin dat, in strafzaken, een beklaagde die wordt veroordeeld bij een op tegenspraak gewezen vonnis, wordt geïnformeerd « over de beschikbare rechtsmiddelen en over de nadere regels om daarvan gebruik te maken ».

B.3. Wat de burgerlijke zaken betreft, bepaalt het eveneens in het geding zijnde artikel 780/1, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek dat, in de uitdrukkelijk bij de wet bepaalde gevallen, bij het vonnis een informatieblad met gegevens inzake de rechtsmiddelen wordt gevoegd.

Die gegevens zijn :

« *a)* de rechtsmiddelen van hoger beroep, verzet of voorziening in cassatie die van toepassing zijn tegen het vonnis of de afwezigheid van deze rechtsmiddelen;

b) de benaming en het adres van het rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van deze rechtsmiddelen;

c) de wijze van indiening van deze rechtsmiddelen;

d) de termijn binnen welke deze rechtsmiddelen moeten worden ingesteld met vermelding van de wettelijke gronden tot verlenging van de termijn;

e) de rechtshandeling die de termijn doet lopen;

f) een uitdrukkelijke waarschuwing dat de partij die een rechtsmiddel aanwendt voor kennelijk vertragende of onrechtmatige doeleinden kan worden veroordeeld tot een geldboete, onverminderd de schadevergoeding die gevorderd zou worden en de betaling van de rechtsplegingsvergoeding ».

Krachtens het vierde lid van die bepaling « [maakt] het informatieblad […] geen onderdeel uit van het vonnis. Het wordt gevoegd bij de in artikel 790 bedoelde uitgifte of, in voorkomend geval, het door de griffier eensluidend verklaard afschrift ervan ».

Krachtens artikel 47*bis*, tweede lid, van hetzelfde Wetboek neemt de termijn om een rechtsmiddel aan te wenden geen aanvang wanneer het in artikel 780/1 bedoelde informatieblad ontbreekt of een onjuistheid of onvolledigheid bevat die de partij te goeder trouw had kunnen misleiden.

B.4. Bij zijn arrest nr. 176/2025 van 18 december 2025 (ECLI:BE:GHCC:2025:ARR.176) heeft het Hof geoordeeld :

« B.6. In het bodemgeschil heeft de veroordeelde hoger beroep ingesteld tegen een op tegenspraak gewezen vonnis van de Politierechtbank, buiten de termijn van 30 dagen na de dag van de uitspraak, zoals bedoeld in artikel 203 van het Wetboek van strafvordering. Daaruit volgt dat het antwoord op de prejudiciële vraag niet nuttig is voor de oplossing van dat geschil, in zoverre die vraag betrekking heeft op artikel 792 van het Gerechtelijk Wetboek. De beroepstermijn in strafzaken is immers niet afhankelijk van de bij die bepaling bedoelde kennisgeving. Bijgevolg zou de onregelmatigheid van die kennisgeving hoe dan ook geen afbreuk doen aan het verval van het recht van hoger beroep na het verstrijken van die termijn (zie ook Cass., 28 juni 2022, ECLI:BE:CASS:2022:ARR.20220628.2N.13; 24 september 2024, ECLI:BE:CASS:2024:ARR.20240924.2N.16; 22 oktober 2024, ECLI:BE:CASS:2024:ARR.20241022.2N.9). Overigens betreft de voormelde kennisgeving niet de enige mogelijkheid voor de persoon die op tegenspraak is veroordeeld om het vonnis te raadplegen en evenmin dient hij die kennisgeving daarvoor af te wachten. Zo kan de veroordeelde in beginsel reeds onmiddellijk na de uitspraak op de griffie van de rechtbank het vonnis raadplegen en verzoeken om een uitgifte of een afschrift ervan (zie ook artikel 791 van het Gerechtelijk Wetboek).

In zoverre zij betrekking heeft op artikel 792 van het Gerechtelijk Wetboek, behoeft de prejudiciële vraag bijgevolg geen antwoord.

B.7.1. Het verschil in behandeling tussen bepaalde categorieën van personen dat voortvloeit uit de toepassing van verschillende procedureregels in verschillende omstandigheden houdt op zich geen discriminatie in. Van discriminatie zou slechts sprake zijn indien het verschil in behandeling dat voortvloeit uit de toepassing van die procedureregels een onevenredige beperking van de rechten van de daarbij betrokken personen, te dezen van het recht op toegang tot de rechter, met zich zou meebrengen.

B.7.2. Het in de prejudiciële vraag bedoelde verschil in behandeling tussen, enerzijds, personen die door de strafrechter worden veroordeeld bij een op tegenspraak gewezen vonnis en, anderzijds, personen die worden veroordeeld […] door de burgerlijke rechter, vloeit voort uit de toepassing van verschillende procedureregels in verschillende omstandigheden. Het Hof dient bijgevolg te onderzoeken of de in het geding zijnde bepalingen aanleiding geven tot een onevenredige beperking van het recht op toegang tot de rechter van de eerstgenoemde categorie van veroordeelden.

B.8.1. De toegang tot de rechter kan worden onderworpen aan ontvankelijkheidsvoorwaarden. Die voorwaarden mogen echter niet ertoe leiden dat het recht op zodanige wijze wordt beperkt dat de kern ervan wordt aangetast. Dat zou het geval zijn wanneer de opgelegde beperkingen geen wettig doel nastreven en indien er geen redelijk verband van evenredigheid bestaat tussen de aangewende middelen en het nagestreefde doel. De verenigbaarheid van die beperkingen met het recht op toegang tot een rechterlijke instantie hangt af van de bijzonderheden van de in het geding zijnde procedure en wordt beoordeeld in het licht van het proces in zijn geheel (EHRM, 24 februari 2009, *L'Érablière A.S.B.L. t. België*, ECLI:CE:ECHR:2009:0224JUD004923007, § 36; 18 oktober 2016, *Miessen t. België*,

ECLI:CE:ECHR:2016:1018JUD003151712, § 64; 17 juli 2018, *Ronald Vermeulen t. België*, ECLI:CE:ECHR:2018:0717JUD000547506, § 43).

B.8.2. Meer in het bijzonder zijn de regels betreffende de vormvoorschriften en termijnen om beroep in te stellen, gericht op een goede rechtsbedeling en het weren van de risico's van rechtsonzekerheid. Die regels mogen de rechtzoekenden echter niet verhinderen de beschikbare rechtsmiddelen te doen gelden.

[…]

B.10.1. De prejudiciële vraag betreft niet alleen het aanvangspunt van de beroepstermijn in strafzaken, maar ook de afwezigheid van een verplichting om de veroordeelde te informeren over de rechtsmiddelen waarover hij beschikt.

B.10.2. In dat opzicht heeft het Hof, bij zijn voormelde arrest nr. 23/2022, geoordeeld :

' B.9.2. […] Teneinde het recht op toegang tot de rechter te waarborgen, is het niet alleen van belang dat de regels met betrekking tot de mogelijkheden inzake de rechtsmiddelen en de termijnen duidelijk worden gesteld, maar ook dat zij zo expliciet mogelijk aan de rechtzoekenden ter kennis worden gebracht zodat dezen gebruik ervan kunnen maken overeenkomstig de wet. Dat geldt inzonderheid voor een persoon die bij verstek wordt veroordeeld, die bij de betekening van dat vonnis onmiddellijk op een betrouwbare en officiële manier moet worden geïnformeerd over de beschikbare rechtsmiddelen, de termijnen om die aan te wenden en de te respecteren vormvereisten (EHRM, 24 mei 2007, *Da Luz Domingues Ferreira t. België*, §§ 58-59; 29 juni 2010, *Hakimi t. België*, §§ 35-36; 1 maart 2011, *Faniel t. België*, § 30); hetzelfde geldt voor een rechtzoekende die niet wordt vertegenwoordigd door een advocaat en betrokken is bij een burgerlijke procedure (EHRM, 31 januari 2012, *Assunção Chaves*, § 81) en " op duidelijke, betrouwbare en officiële wijze moet worden geïnformeerd over de rechtsmiddelen en de vormen en termijnen van beroep " (§ 87). Hoewel zij op bijzondere wijze van toepassing zijn op de voormelde situaties, gelden die wezenlijke vereisten inzake het recht op toegang tot de rechter, dat een aspect van het recht op een eerlijk proces vormt, op algemene wijze ten aanzien van iedere rechtzoekende, die moet weten welk gevolg kan worden gegeven aan een vonnis, zodat die vereisten van toepassing zijn op de betekening van een vonnis, die, zoals is vermeld in B.6.2, de algemene regel in het gerechtelijke privaatrecht vormt voor de mededeling van de vonnissen.

De vermelding van het bestaan van rechtsmiddelen in de betekening van een jurisdictionele beslissing is een essentieel element van het algemeen beginsel van behoorlijke rechtsbedeling en van het recht op toegang tot de rechter. Het recht op een eerlijk proces vereist immers niet alleen dat de mogelijkheden en termijnen om rechtsmiddelen aan te wenden, duidelijk worden gesteld, maar ook dat zij zo expliciet mogelijk aan de rechtzoekende ter kennis worden gebracht. Dat is precies het doel zelf van een betekening, namelijk de rechtzoekende inlichten '.

B.11.1. Het feit dat een op tegenspraak gewezen vonnis in strafzaken niet dient te worden betekend aan de veroordeelde opdat de beroepstermijn begint te lopen, neemt niet weg dat het recht op een eerlijk proces ook in zulk een situatie vereist dat de mogelijkheden en termijnen om rechtsmiddelen aan te wenden, zo expliciet mogelijk aan hem ter kennis worden gebracht. Zoals het Hof heeft geoordeeld bij zijn voormelde arrest nr. 23/2022, gaat het immers om een wezenlijke vereiste inzake het recht op toegang tot de rechter, dat op algemene wijze geldt ten aanzien van iedere rechtzoekende.

B.11.2. Bijgevolg wordt het recht op toegang tot de rechter, zoals gewaarborgd bij artikel 6 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens, geschonden in zoverre aan de veroordeelde niet de mogelijkheid om hoger beroep in te stellen tegen een op tegenspraak gewezen vonnis en de toepasselijke termijn worden meegedeeld.

B.12. De vastgestelde ongrondwettigheid dient gedeeltelijk te worden toegeschreven aan het in het geding zijnde artikel 203 van het Wetboek van strafvordering, in zoverre die bepaling ertoe leidt dat de termijn om hoger beroep in te stellen een aanvang neemt vanaf de uitspraak, zelfs wanneer de veroordeelde naar aanleiding daarvan niet is geïnformeerd over de mogelijkheid om dat rechtsmiddel aan te wenden, noch over de wijze waarop en de termijn waarbinnen zulks dient te gebeuren.

Voor het overige vloeit die ongrondwettigheid voort uit de ontstentenis van een wetsbepaling die vaststelt op welke wijze de voormelde informatie met betrekking tot de rechtsmiddelen aan de veroordeelde dient te worden meegedeeld.

Het staat derhalve aan de wetgever de vastgestelde ongrondwettigheid te verhelpen.

Ten aanzien van de handhaving van de gevolgen

B.13. Teneinde de rechtszekerheid te vrijwaren en de wetgever de nodige tijd te laten om de nadere regels inzake de informatie met betrekking tot de rechtsmiddelen te bepalen, dienen de gevolgen van artikel 203 van het Wetboek van strafvordering te worden gehandhaafd in de in het dictum aangegeven mate ».

B.5. Net zoals in het bodemgeschil in de zaak die aanleiding heeft gegeven tot het voormelde arrest nr. 176/2025, heeft de veroordeelde partij in het voor het verwijzende rechtscollege hangende bodemgeschil hoger beroep ingesteld tegen een op tegenspraak gewezen vonnis van de Politierechtbank, na het verstrijken van de in artikel 203 van het Wetboek van strafvordering bedoelde termijn van 30 dagen te rekenen vanaf de uitspraak.

Om dezelfde reden als die welke in B.6 in het voormelde arrest nr. 176/2025 is vermeld, is het antwoord op de eerste prejudiciële vraag, in zoverre die betrekking heeft op artikel 792 van het Gerechtelijk Wetboek, niet nuttig voor de oplossing van het geschil, aangezien de aanvang van de beroepstermijnen in strafzaken niet afhankelijk is van een in dat artikel geregelde kennisgeving.

Evenmin nuttig voor de oplossing van het geschil zijn het antwoord op de tweede prejudiciële vraag in zoverre zij betrekking heeft op de artikelen 792, tweede lid, en 780/1 van het Gerechtelijk Wetboek met betrekking tot de informatie die is vervat in de burgerlijke

kennisgevingen die een beroepstermijn doen ingaan, alsook het antwoord op de derde prejudiciële vraag, in zoverre daarin wordt gewezen op een lacune in artikel 792, tweede lid, van het Gerechtelijk Wetboek bij het informeren van de in strafzaken veroordeelde rechtsonderhorige over de rechtsmiddelen waarover hij beschikt.

Voor het overige onderzoekt het Hof de eerste en de derde prejudiciële vraag samen.

B.6. Om dezelfde redenen als die welke in het voormelde arrest nr. 176/2025 zijn vermeld, dient te worden vastgesteld dat artikel 203 van het Wetboek van strafvordering in strijd is met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, in samenhang gelezen met artikel 6 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens, in zoverre het ertoe leidt dat de termijn om hoger beroep in te stellen tegen een op tegenspraak gewezen vonnis een aanvang neemt vanaf de uitspraak, zelfs wanneer de veroordeelde naar aanleiding daarvan niet is geïnformeerd over de mogelijkheid om dat rechtsmiddel aan te wenden, noch over de wijze waarop en de termijn waarbinnen zulks dient te gebeuren, en dat de ontstentenis van een wetsbepaling die vaststelt op welke wijze de informatie met betrekking tot de rechtsmiddelen aan de veroordeelde dient te worden meegedeeld, in strijd is met diezelfde toetsingsnormen.

B.7. Aangezien artikel 172 van het Wetboek van strafvordering, net zoals artikel 203 van hetzelfde Wetboek, bepaalt dat de termijn om hoger beroep in te stellen tegen op tegenspraak gewezen vonnissen ingaat op de dag van de uitspraak van het vonnis, zelfs wanneer de veroordeelde naar aanleiding daarvan niet is geïnformeerd over de mogelijkheid om dat rechtsmiddel aan te wenden, noch over de wijze waarop en de termijn waarbinnen zulks dient te gebeuren, is het aangetast door dezelfde ongrondwettigheid als die welke het Hof heeft vastgesteld met betrekking tot artikel 203 van het Wetboek van strafvordering.

B.8. Om dezelfde redenen als die welke zijn vermeld in B.13 in het voormelde arrest van het Hof nr. 176/2025, dienen de gevolgen van artikel 203 van het Wetboek van strafvordering te worden gehandhaafd tot de datum die het Hof in dat arrest heeft vastgesteld. Om dezelfde redenen dienen ook de gevolgen van artikel 172 van het Wetboek van strafvordering tot diezelfde datum te worden gehandhaafd.

Om die redenen,

het Hof

zegt voor recht :

1. De tweede prejudiciële vraag behoeft geen antwoord.

2. De eerste en de derde prejudiciële vraag behoeven geen antwoord in zoverre zij betrekking hebben op artikel 792 van het Gerechtelijk Wetboek.

3. De artikelen 172 en 203 van het Wetboek van strafvordering schenden de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, in samenhang gelezen met artikel 6 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens, enkel in zoverre zij ertoe leiden dat de termijn om hoger beroep in te stellen tegen een op tegenspraak gewezen vonnis een aanvang neemt vanaf de uitspraak, zelfs wanneer de veroordeelde naar aanleiding daarvan niet is geïnformeerd over de mogelijkheid om dat rechtsmiddel aan te wenden, noch over de wijze waarop en de termijn waarbinnen zulks dient te gebeuren.

4. De ontstentenis van een wetsbepaling die vaststelt op welke wijze de voormelde informatie met betrekking tot de rechtsmiddelen aan de veroordeelde dient te worden meegedeeld, schendt de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, in samenhang gelezen met artikel 6 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens.

5. De gevolgen van de artikelen 172 en 203 van het Wetboek van strafvordering worden gehandhaafd totdat de wetgever een regeling aanneemt die de vastgestelde ongrondwettigheid verhelpt, en uiterlijk tot en met 31 december 2026.

Aldus gewezen in het Frans en het Nederlands, overeenkomstig artikel 65 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Grondwettelijk Hof, op 22 oktober 2026.

De griffier, De voorzitter,

Frank Meersschaut Pierre Nihoul